Long Xuyên ngày 12.7.1990

Kính chị!

Qua 1 người bạn, tôi được biết (mặc dù hơi muộn) chị là người phụ trách vấn đề giúp đỡ những gia đình Việt Nam đang gặp khó khăn về kinh tế, chính trị... có đủ điều kiện để được xuất cảnh nhưng vì hoàn cảnh không thể xúc tiến việc lập hồ sơ ở Việt Nam. Gia đình tôi đang ở trong tình trạng đó

Tôi xin tự giới thiệu

Tôi là: Ngô thị Bạch Mai. 50 tuổi. Vợ của cố Thiếu tá Phan Ngọc Lường, nguyên Tiểu Đoàn Trưởng Tiểu Đoàn 1 Trung Đoàn 3 SĐI/BB

Chồng tôi là Phan Ngọc Lường trước theo học khóa 17 trường Võ Bị Quốc Gia Đà Lạt khi ra trường, anh ấy phục vụ tại SĐI/BB và là một trong những Tiểu Đoàn Trưởng trẻ xuất sắc rất được tướng Trưởng tin yêu. Trong biến cố Mậu Thân (1968) Tiểu Đoàn của anh ấy (Tiểu Đoàn 1. Trung Đoàn 3 - Sư Đoàn I/BB)

đã đánh tan 1 trung đoàn hậu cần của Việt Cộng ở Phú Thứ (Thế) để tiếp về giải phóng cô Đô Thế khỏi tay quân đội VC

Đây là 1 chiến công đã mang lại cho chồng tôi nhiều huy chương của chính phủ Việt Nam Cộng Hòa và đặt biệt là huy chương DSC của Mỹ trao Tặng. Tôi xin chị chút ít thời gian để nói rõ về cái huy chương của chính phủ Mỹ trao tặng cho chồng tôi.

Hồi đó (1968) Đại úy Garry Webb là cố vấn TĐ1 / TĐ3 / SĐI BB. mà chồng tôi là thiếu tá tiểu đoàn Trưởng. Như tôi đã kể trên, sau khi bị 1 trung đoàn VC vây hãm ở Phú Thứ, tiểu đoàn 1 BB của chồng tôi đã đánh tan trung đoàn địch, mở đường máu về tiếp thanh giá đánh đuổi quân đội VC ra khỏi thành phố Thế.

Cảm kích vì hành động anh dũng của chồng tôi, đích thân đại úy Webb đã làm đơn xin chính phủ Mỹ trao tặng huy chương DSC. (Distinguished Service Cross) cho anh ấy.

Lễ trao tặng huy chương được cử hành sau đó 2 năm tại Bộ Tư Lệnh SĐI.

Về phía Mỹ có:

+ Đại Tướng Abrham Tổng Tư lệnh lực lượng Mỹ ở Việt Nam

+ Thiếu Tướng Ngô Quang Trưởng, Tư lệnh SĐI BB

Tôi xin ghi vào đây 1 chi tiết nữa là sau biến cố Mậu Thân, Đại Tướng Stilwell (tư lệnh Quân Đoàn 24 Mỹ đóng tại Phú Bài) đã nhận chồng tôi làm con nuôi.

Cuối năm 1969, trong 1 cuộc hành quân ở Đà Nẵng chồng tôi bị cưa mất 1 chân và đưa qua Hawai điều trị và chỉnh hình.

Lúc nhận huy chương DSC của Mỹ là lúc chồng tôi vừa từ Mỹ về thăm nhà. Anh ấy ngồi trên xe đẩy để nhận huy chương.

Sau khi nhận huy chương, anh ấy trở lại Mỹ để được chỉnh hình. Trong thời gian ở Mỹ anh ấy có đi diễn thuyết ở 1 vài trường Đại Học, đến thăm và ký tên ở Sở Vàng Ngũ Giác Đài (với tư cách người được huy chương cao quý DSC)

Trở về quê nhà chồng tôi sống cuộc sống

của 1 người thường bình 100%. Trong nó thường yêu thương bọc của cấp trên và đồng đội. Không giết giặc được trên trận địa, chúng tôi lại chống giặc bằng văn thư trên các tạp chí. Cho đến ngày miền Nam giải phóng, chồng tôi vì thương tật, đi chuyển khó khăn nên không kịp ra đi, anh ở lại. Lúc đầu chồng tôi chỉ bị đi học tập cải tạo ở địa phương 10 ngày. Gia đình tôi sống trong nỗi nhớ nhung hai suốt hơn 1 năm trời. Trong thời gian này, với đầu óc thiển cận của người đàn bà và lại tối ngày lo vấn đề kinh tế cho gia đình, tôi nghĩ là chồng tôi đã xuôi tay cho nỗ mệnh. Nhưng tôi đã lầm.

Năm 1977 chồng tôi bị bắt vì âm mưu phản động tại Huế. Sau khi bị giam cầm 2 năm ở lao Thừa Phủ - Huế chồng tôi bị kết án tử hình và thọ án tại chín hầm - Huế.

Sau khi chồng tôi bị xử tử, gia đình tôi (1 mẹ 5 con, đứa nhỏ nhất 4 tuổi) bị cô lập hoàn toàn. Không ai dại gì kết thân buôn bán với gia đình của 1 người "âm mưu lật đổ chính quyền Cách Mạng" và bị xử tử hình.